

BALANDIS 1981 APRIL

SKAUTU AIDAS

SKAUTU AIDAS

USPAS497-840 Oficialus LIETUVIŲ SKAUTŲ S-GOS organas

Isteigtas 1923.III.15 Šiauliuose, Lietuvoje

Leidžia LSS Tarybos Pirmija

Prenumerata: metams - \$5.00, pusei metų - \$3.00, atskiro-nr. kaina - 50c.
Garbės prenumerata - \$10.00, garbės leidėjo prenumerata - \$25.00.

Redaktorius:

Viršelyje:
Jadvygos
Paukštienės
piešinys

v.s. Antanas Saulaitis, SJ
2345 West 56 Street
Chicago, IL 60636

Administratorė: v.s. Malvina Jonikienė
6346 So. Washtenaw Ave.
Chicago, IL 60629

SKAUTU AIDAS — THE SCOUTS ECHO

A Lithuanian youth Magazine, published monthly except July and August by The Lithuanian Scouts Association. Not for profit Illinois Corporation.

Subscription \$5.00 yearly, \$3.00 halfyearly, single copy 50c.

Second Class postage paid at Chicago, Illinois.

• Office of Publication
SKAUTU AIDAS
6346 So. Washtenaw Ave.
Chicago, IL 60629

• Managing Editor — Malvina Jonikienė
6346 So. Washtenaw Ave.
Chicago, IL 60629

SKAITYTOJAI PASISAKO

Žinia, tobulėjimui ribų nėra, bet „Skautų Aidas“ yra geras.

Budėkime
St. Radžiūnas — Omaha, NE

Sk. Aide man patinka entuziazmas, nuotraukos. Nepatinka — dejonės.

Alg. Regis — Chicago, IL

Sk. Aide man patinka viskas, o ypatingai man patinka straipsniai apie Los Angeles skautus ir gamta.

A. Kulikauskas — La Palma, CA

Patinka tautinio ir skautško lavinimo dalykai. Nepatinka senųjų vadovų nuotraukos kiekviename Sk. Aide.

M. Naujokaitis — Los Angeles

Ilgiausių metų! Man patinka, kad jaunimo žurnalas Sk. Aidas turi savo redakcijos personale jaunų spaudos talkininkų. Sėkmės!

L. Milukienė — Plainview, N.Y.

Patinka matyti atspausdintus Lietuviškosios Skaytybės Fondo aukotojų sąrašus. Tai patinka ir visiems sąjungos rėmėjams.

C. Kiliulis — Lexington, MA

Aš myliu skautus, už tai aš skaitau Sk. Aidą. Man malonu mąstyti skautiški paveikslai. Sėkmės! Valerija Virbaliienė — Omro, Visc.

SKAUTŲ AIDO RĖMĖJAI

GARBĖS LEIDĖJO PRENUMERATA (25 dol.)

Alfa Baliunas — Cleveland, OH
Juozas Bruzas — Wappingers Falls, N.Y.

Loreta Zdanys — Wethersfield, CT.

GĖRBĖS PRENUMERATA (10 dol.)

A. Petukauskienė — Cleveland, OH

V. Kašuba — Concord Twp., OH

D. Kersienė — Toronto, Ont.

M. Rockuvienė — Chicago, IL

A. Orentas — Chicago, IL

VI. Mokrunas — Toronto, Ont.

J. Kuprionis — Van Nuys, CA

A. Pumputis — Woodhaven, N.Y.

V. Nenortas — Manchester, CT

O. Siliunienė — Chicago, IL

A. Samušis — Richmond Hill, IL

Br. Kliorė — St. Petersburg Beach, FL

E. Vilkas — Valencia, CA

M. Tumienė — Oak Lawn, IL

Raimunds Caks — West Allis, Wisc.

S. Dabkus — Toronto, Ont.

Kun. L. Musteikis — Plainview, NE

G. Sendzikas — Toronto, Ont.

St. Radžiūnas — Omaha, NE

Alg. Grybauskas — Chicago, IL

J. Bobinienė — Cicero, IL

K. Ječius — Villa Park, IL

L. Kriaučiūnas — Cicero, IL

E. N. Radvenis — Los Angeles, CA

L. Milukienė — Plainview, N.Y.

C. Kiliulis — Lexington, MA

A. Matonis — Ocean, N.J.

A. Uogintas — Waterbury, CT

O. Šilenienė — Erie, PA

L. Grinius — Alexandria VA

G. Kaufmanienė — Alexandria, VA

A. Rukšėnas — Cleveland, OH

N. Kazlas — Cleveland, OH

L. Cipkutė — Cleveland, OH

AUKOS SKAUTŲ AIDUI

Dalia Byla — Chicago, IL — 10.00 dol.

A. Gražytė — Chicago, IL — 10.00 dol.

A. Kulinauskas — La Palma, CA — 5.00 dol.

E. N. Radvenis — Los Angeles, CA — 5.00 dol.

R. Šilbajoris — Richmond Hill, N.Y. — 5.00 dol.

Elena Baublienė — Detroit, MI — 5.00 dol.

A. Vaitiekaitis — Detroit, MI — 5.00 dol.

Aldona Saimininkas — E. Hartford, CT — 5.00 dol.

Perkelta į 17 pusl.

SKAUTO ĮŽODIS IR JO VYKDYMAS

Tapdami skautais, davėme įžodį, pasižadėdami stengtis tarnauti Dievui, Tėvynei padėti Artimui ir vykdyti skautų įstatus.

Šio rašinio tikslas yra daugiau įsigilinti į įžodžio prasmę ir jo vykdymą.

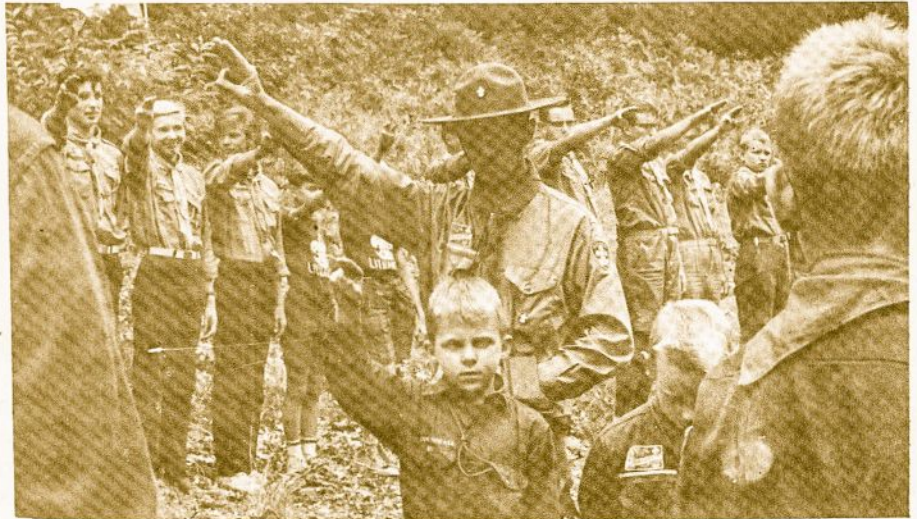
Tarnavimas Dievui, skauto ir visos žmonijos yra pagrindinė pareiga. Tos pareigos vykdymas, tuntuose, draugovėse kas metai mažėja. Yra nusiskundžiama, kad skautai yra atitraukiami nuo lietuviškų pamaldų parapijose. Iškylos, susirinkimai vyksta sekmadieniais, kada tuo metu mūsų bažnyčiose skamba lietuviškos giesmės.

Tuntų, draugovių Vadovybės ir religinių programų kapelionai per mažai skiria laiko religiniams klausimams gvildinti. Taip pat ir patys tėvai per mažai kreipia dėmesio, kad jų sūnūs ar dukterys išpildytų pareigą Dievui.

Tarnavimas Tėvynei — tėvelių gimtajam Kraštui — Lietuvai yra daugiausiai gvildinamas mūsų skautuose. Praktiškai, nieko nematome sueigų bei laužų pasirodymo metu. Mes tik daug kalbame apie Vytautą, Kęstutį, Maironį, Kudirką, Lietuvos atvadavimo žygdarbius, bet neįstengiam įkvėpti meilės tėvų gimtajam kraštui — Lietuvai. Nenurodom kelių, kaip skautas-ė gali tarnauti (rūpintis) Lietuvai ir lengvinti jos kančias.

Skautiškasis jaunimas turėtų užpildyti minėjimų sales, jungtis į ruošiamas demonstracijas, rašyti Amerikos valdžios žmonėms laiškus keldami į viešumą Lietuvos pavergimą.

Labiausiai užmirštas įžodžio punktas — padėti Artimui. Skautas-ė gavę kaklaraištį, užsiriša mazgelį dėl gerojo darbelio, ir tuo viskas baigiasi. Dirbant su skautų draugovėmis, sekant skautišką spaudą ir iš pavienių pasikalbėjimų su skautininkais — gaunasi įspūdis, kad GERAS DARBELIS mūsų skautuose yra miręs.

Draugininkai savo sueigose net ir nemini apie gero darbelio atlikimą. Niekas skautams neišaiškina, kaip tą gerą darbėlį atlikti; kur jį rasti. Štai jų keletą susipažinimui ir vykdymui:

Naudojame sales, klases sueigoms. Reikėtų įsamontinti skautišką jaunimą, organizuoti į skiltis salių išvalymui, klasėse suolų taisymą bei valymą. Palikti klases švarias ir pilnoje tvarkoje.

Žiemos metu pagelbėti su s iego kasimu. Laiks nuo laiko apvalyti mašinų statymo vietas ir pačią apylinkę — skautų susirinkimo vietas.

Rinkti senas skaučių-tų

uniformas ir jas persiūsti reikalingiems asmenims.

Mūsų stovyklavietės pasidare šlamšto surinkimo vietas. Draugovės būreliai, skiltys turėtų organizuoti švarinimo išvykas. Taip pat galėtų sodinti naujus medelius, tvirtinti griūvančias pakrantes.

Skautų-čių skiltys galėtų apsiimti vargan puolusią šeimą ar asmenį. Reikėtų susisiekti su Dukterų Draugija, parapijų klebonais.

Mes turime ir lietuviškas kapines. Jose yra daug palaidota buvusių veikėjų dėl Lietuvos. Daugelis tų kapų yra apleisti, nes giminės, draugai yra patys išmirę.

Pakėlimas ir mažo popiergaliuko nuo grindų, ugdys

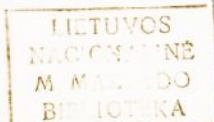
skautuko dvasią, jeigu jam-jai bus įsamontinta, kad šiuo mažu veiksmu apsaugojo kitą asmenį nuo slydimo ir paliko sueigos salę, klasę, koridorius švaresnius negu rado.

Čia paminėjau tik keletą gero darbelio pavyzdžių. Reikia, kad patys Vadovai suprastų gerojo darbelio sąvoką ir skatintų skautus įsijungti į GERO DARBELIO vykdymą.

Būkime rytoj geresni, negu šiandieną esame.

Turėkime Dievą širdyje ir gyvenkime Tėvynei ir Žmonijai nelaukdami iš kitų nieko, bet visada duokime kitiems ką galime.

v.s. Ant. Pauzuolis

MANO VADOVĖ

— Jau aštunta valanda ryto, o dar Marytės nėra! Aš gi prašiau, kad sesės susirinktų laiku — pusę aštuonių. Aš norėjau visų dalykus gražiai sudėti į mašiną, išdalinti iškylos dienotvarkę ir išvažiuoti lygiai aštuntą valandą! — nekantravo draugininkė.

Sekmadienio ryto tylumoje, priekyje Jaunimo Centro, stovėjo kelios geltonšlipsis skautės su savo draugininke Rita Medyte, laukdamos pavėlavusios mergaitės.

Rita bandė nesinervuoti. Bet gi čia buvo draugovės pirma iškyla su nauja draugininke! Rita norėjo, kad viskas gerai pasisektų. Tuo metu viena mašina greitai įsuko į gatvę ir cypiančiais stabdžiais sustojo prie susidomėjusių skaučių. Iš mašinos išsiriti mažo ūgio, apvali mergaitė, vienoj rankoj laikydama maišelį, o kitoj šokolado.

— Oi, sese Rita! Atsiprašau, kad vėluoju! Tikrai aš anksti atsikėliau, kad atvažiuočiau laiku. Bet mano brolis nenorėjo keltis. Jis sakė, kad mane atveš per penkias minutes. Gal ir būtų galėjęs, jei policininkas jo nebūtų sustabdęs ir išrašęs jam pabaudą.

Pamačiusi skautukės susirūpinusį veidelį, Rita nusišypsojo ir beveik juokdamasi tarė:

— Na, tokie dalykai visiems atsitinka, tai nesirūpink! Nevisada išeina viskas pagal planą. Mes jau vėluojam, tai skubėkim. Lipkit į mašiną!

Sesės skubiai įsitaisė mašinoje ir netrukus buvo pakeliui į mišką. Iš pradžių mergaitės tyliai sėdėjo ir nedrąsiai žiūrėjo viena į kitą.

— Na, sesės, gal jūs norėtumėt man papasakot kuo jus domitės?

Tyla.

— Gal norėtumėt padainuoti?

Tyla.

Rita giliai atsikvėpė ir pradėjo:

— Norėčiau aš keliauti ten toli, toli...

Sesės nedrąsiai prisidėjo.

— Už jūrių marių, už upių vandenėlių...

Taip jos visą kelią važiuo juokdamosios ir dainuodamos dainelę po dainelės.

Atvažiavus mergaitės išsiriti iš mašinos ir nekantriai laukė Ritos įspėjimų ir taisyklių.

— Sesės, prašau klausyti! Mes pirma turime susitvarkyti prieš pradėdant užsiėmimus. Jūs visos gerai žinote, kad pirma darbas, o tik paskui žaidimai.

Rita išdalino kiekvienai mergeitei po maišuką užkandžių ir baklage vandens.

— Dabar susiporuokit. Mes eisim šiuo taku. Neatsiskirkite nuo kitų skaučių. Jei reikia sustoti, prašau man pasakyti.

Skautės įžygiavo į mišką dainuodamos: „Saulutė tekėjo, lapeliai mirgėjo...“

Po pusvalandžio skautukės sustojo penkių minučių poilsio. Pailsėjusios vėl ėjo, stebėdamos augalus ir įvairius gyvuliukus.

— Sese Rita! — staiga sušuko viena. — Pažiūrėk, koks čia gyvuliukas! Jis visas juodas, bet turi baltą dryžį ant uodegos. Kodėl jis nebėga? Ar galim mes jį pagauti?

— Oi, ne, mergaitės! Eikit tolyn. Gi ten šeškas!

Lina pridėjo:

— Aš žinau, kad šeškas labai, na, labai negerai kvėpia, kai išsigąsta.

— Einam toliau, — tarė Onutė. — Aš nenoriu užuosti.

Laikas jau buvo grįžti į stovyklavietę, tai sesės apsisuko ir grįžo atgal.

Po valandėlės ir kelių poilsių, mergaitės priėjo takelio galą.

— Dabar pavalgysim, pažaisim žaidimų ir važiuosim namo. Onutė išdalins lėkštes, šakutes. Marytė padės man kepti mėsą. Janina ir Laimutė prižiūrės gėrimus, o Lina ir

Gina paruoš duoną ir išdės prieskonius. Gerai, sesės? Į darbą! Maryte, paimk mėsą ir... Maryte, kur tu? Sesės, kas matė Marytę?

— Jinai čia buvo prieš keletą minučių, — atsakė Janina.

— Ar tu esi tikra? — klausė Rita.

— Jį išėjo iš miško su mumis! — tarė Gina.

— Tai ji čia turi kur nors būti! Einam ieškoti. Linute, nubėk į mašiną ir atnešk mano akinius!

Mergaitės išsiskirstė, o Rita sau kartojo: — Mes ją surasim!

— Rita! Rita! Ji mašinoj užmigo. Pažiūrėk!

Marytė širdingai atsiprašė ir nubėgo su kitom valgyti. Skautės skaniai pavalgė, susitvarkė, pažaidė žaidimų ir susėdo į mašiną.

Kelionė atgal į Čikagą buvo rami, nes mergaitės buvo labai nuvargusios. Kelios net užmigo.

Grįžusias skautes tėveliai pasiėmė ir klausinėjo apie jų įdomią dieną.

Rita atsiduso ir pagalvojo:

— Vadovavimas yra sunkus darbas, bet nepavargsti, kai pamatai linksmus skaučių veidelius!

Gailė Damijonaitytė,
„Aušros Vartų“ tuntas,
Chicago

AŠ ESU PAUKŠTYTĖ

Aš jau galiu važiuoti į stovyklą. Man labai patinka stovykla, nes ten būname dvi savaites. Stovykloje atsikeliam 7 val. rytą. Einame nusiprausti ir darom mankštą. Po mankštos einame valgyti. Ateiname atgal į palapinę rašyti laišku mamai ir tetei. Tada mes turime eiti prie laužavietės ir dainuot. Yra nuobodu. Tada darome piešinius ir darbelius, mazgus pinam. Po to einame pietų valgyti. Valandą po pietų einame plaukti ežere. Po ilgos kelionės atgal iš ežero reikia gerai smėlėtą galvą išplauti. Kai ateiname atgal į palapinę, reikia atsigulti ir pamiegoti. Yra gražu klausyti, kai medžiuose paukščiukai čiulba. Tas vadinasi poilsis. Po poilsio einame iškylauti ir apžiūrėti gražią gamtą. Tada sportuojam. Po to — vakarienė. Po vakarienės mes einame lankyti vilkiukų, ūdryčių ir Kernavės. Mes lankome kavinę, kad gauti saldainį. Tada mes turime eiti į vėliavos nuleidimą pas skautes. Po to šiltai apsirengiam ir einame naktiečių valgyti. Po to einam prie laužo dainuoti. Ateiname atgal ir tada yra tyla. Kartais girdėti, lyg meška artyn eina, bet ten tiktaį varlės ir žiogai.

paukšt. Alina Volodkaitė,
„Aušros Vartų“ tuntas
Chicago

AŠ KALBĖJAU LIETUVIŠKAI IR ...

Pagalčiau atėjo ta diena, kurios mes visos laukėm: Ramona, Rūta ir aš kartu važiuovom stovyklauti Rako miškuose. Visos trys tarėmės vienoj palapinėj būti. Nuvažiavusios dar tris mergaites radom: Juliją, Viktoriją ir Nataliją, ir pasistatėm palapinę. Mūsų vardas buvo Vingeliai. Sesės mums paaiškino, kad kasdieną bus inspekcija ir gausim taškus už visokiausius dalykus. Stovyklos pabaigoje viena palapinė laimės. Mes visos apie laimėjimą visai negalvojom ir palapinę susitvarkėm, bet nelabai gerai. Vėliavų nuleidime viena sesė suskaičiavo taškus. Mūsų palapinė gavo mažiausiai taškų ir atsidūrėm su „šluota“. Visos pradėjom juoktis, nes buvom vyresnės ir

net buvo gėda! Bet Ramoną norėjo palapinių konkursą laimėti ir labai pradėjo verksti. Tą dieną visos susitarėm bandyti laimėti.

Praėjo kelios dienos ir buvom tvarkingos ir pavyzdingos bet vistiek daug taškų negavom. Nežinom ką daryti.

Likusias stovyklos dienas visos tengėmės lietuviškai kalbėti. Buvo tokių dienų, kai laimėjom, turėdamos daugiausiai taškų. Tom dienom labai džiaugėmės. Visa palapinė kalbėjo, dainavo, dirbo, valgė, miegojo ir net sapnavo, lietuviškai kalbėdamos. Bet kai labai ką nors norėdavom pasakyt, tai angliškai pasakydavom, ir vis kur nors būdavo pasislėpusi vadovė, kuri mus išgirdavo ...

Antrą savaitę Julija, Viktorija ir aš gavom vieną dieną vadovauti paukštytėms. Aš buvau viršininkė. Bandėm lietuviškai joms kalbėti. Niekad nežinojau, kokios išdykusios tos mažos mergaitės! Vienos nori su vabalais žaisti, kitos bijo, pešasi, bėginėja, ir atrodo, kad lietuviškai nesupranta. Pagaliau visas nuraminom ir tada tikros vadovės grįžo. Buvom labai pavargusios po tos įdomios dienos.

Atėjo stovyklos pabaiga ir norėjom žinoti, kas laimės konkursą. Manėm, kad kas kitas laimės. Vėliavos nuleidime sužinojom, kad laimėjom mes! Aš buvau labai nustebinta. Visa palapinė gavo po juostelę ir gintarą. Labai džiaugėmės ir susitarėm kiekvienoj stovykloj laimėti.

Parvažiavusi namo aš atsiminiau, kaip sunku pirmą dieną buvo vis lietuviškai kalbėti, bet kas dieną darėsi lengviau. Atsiminiau ir džiaugsmą, kai laimėjom. Tos stovyklos aš niekad nepamiršiu. Tai buvo Aušros Vartų tunto 30 metų sukaktuvinė stovykla.

pr.sk. Judita Sasnauskaitė,
„Aušros Vartų“ tuntas
Chicago

IŠĖJO Į AMŽINUS NAMUS ...

Šiais metais vasario 12 d. iš skautininkų Ramovės išėjo į amžinuosius namus ps. Leopoldas Kepalas. Neįtikėtina, kad Leopoldo nėra. Visados sveikas, visados pilnas entuziazmo, visados, kaip ir turi būti skautas — linksmas, darbštus, draugiškas.

Gimęs 1912.9.6 Petrapily. Su šeima 12-kos metų grįžta į Lietuvą ir gyvena savo numylėtose Kamajuose, prie Rokiškio. Mokėsi kurį laiką Rokiškio mokykloje. Netrukus išlaikė egzaminus į Šiaulių gimnazijos antrą klasę. Čia 1926 m. įstojo į Šiaulių tuntą. Priklausė Lapinų draugovei, kuriai 1929 m. laimėjo varžybose anglų gener. A. Burto padovanotą skautišką skydą. Jis pats jį nešdavo priešaky tunto per iškilmes. Mėgo gamtą ir daug stovyklavo gražios Palangos pušyne. 1933 m. T. S. skautų šefas Lordas Baden-Powellis jam paspaudė kairę už skautišką gabumą, ypač už tą skydą. Vėliau persikėlė į Kauną ir mokėsi „Aušros“ gimnazijoje, įstojo į Aukštesnę Technikos mokyklą,

kurią baigė techniku. Nepriklausomybės laikais dirbo Kaune užsienio pasų skyriaus vedėju. Vėliau persikėlė su darbovieta į Vilnių.

Pasitraukęs į Vokietiją, gyveno Hanau stovykloje. Čia jis vėl dirbo su skautais. 1946 m. ėjo skautų Vyčių draugovės Vado pareigas iki emigracijos. Hanau stovykloje už skautišką veikimą pakeltas 1946 m. į paskautininko laipsnį.

Atvykęs į Australiją 1949 m. įsikūrė Melbourno priemiesty. Priklausė Skautininkų Ramovei. Kad ir nebuvo labai aktyvus, bet skautija ir jaunimu domėjosi visą laiką. Skautas buvo visa širdimi. Gyveno kelyje skautybę laikė savo idealu. Turėjo įsigijęs visą skautišką spaudą. Jis ir mūsų 6-tos Tautinės Stovyklos vienas iš pirmųjų mecenatų. Buvo malonumas gauti iš jo nario mokesčių ar reikalingą auką. Atlankytas ligoninėje, jis tuoj užklausė „ar neskolingas skautijai?“, o jau yra sumokėjęs nario mokesčių už šiuos metus.

Neliko skolingas jis nei skautijai, nei tautai. Buvo ištikimas Lietuvai. Būdamas geru krepšininku žaidė jau nuo Šiaulių gimnazijos įvairiose komandose, o 1937 m. Lietuvos rinktinėje, kuri Rygoje laimėjo pirmą vietą. Gal tik mes likome jam skolingi nesuprasdami jo poetiškos sielos, kurią būdamas kuklus, slėpė beveik iki paskutiniųjų dienų. Dalis jo pirmųjų eilėraščių liko Lietuvoje, o kita — žmonos žinioje.

Paliko liūdesy žmona menininkė Genovaitė, dukra Vėjunė, sūnus Rimatas su šeimomis ir sesuo M. Nausėdienė Californijoje.

Amžiną ramybę, mielas Broli.

J. Ž.

RŪPINTOJĖLIS PAKELYS

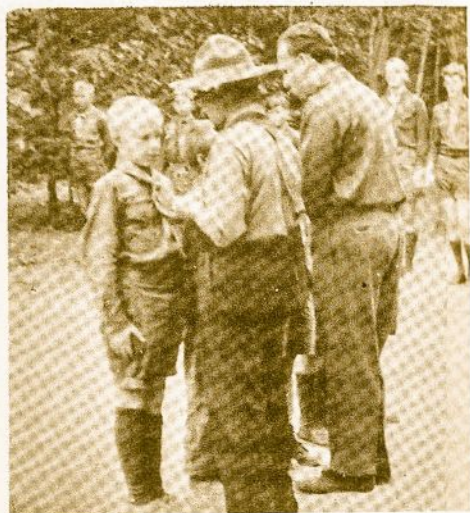
Dažnai man teko pėsčiomis iš Rokiškio į Kamajus keliauti, Žingsniuot vingiuotu vieškeliu tarpe žaliuojančių miškų, Laukuos matyti artojų ir džiaugtis vieversėliu virš laukų.

Netoli Kamajų pasviręs senas beržas prie kryžkelės stovėjo. Rūpintojėlį prie kamieno priglaudęs išdidžiai Ir tarsi, šlamėsiu jis maldą Viešpačiui kalbėjo, Nuo amžių susikaupęs — didingai ir ramiai.

Ir metų metais vis glostomas šaltųjų vėjų, Vėlyvo rudenio voratinklais pridengtas nuo šalnos — Tu skausmo nulenкта galva, Rūpintojėli, Kvietei mane, pakeleivingą, prie maldos.

Išreišk š maldą jausmų aš niekad nemokėjau, Bet seną beržą pakelį aš neišdrįsau aplenkti — Rūpintojėlį, prie kamieno, šypsniu pasveikinti turėjau Su pagarba širdy giliai Jam nusilenkti.

Leopoldas Kepalas

S. kun. J. Vaišnys riša kaklaraištį skautui Kęstučiui Paukščiui 1955m.

TRAGIŠKAI MIREŠ
LITUANICOS TUNTO SKAUTAS
KĘSTUTIS PAUKŠTYS

Skautas Kęstutis Paukštys prie vėliavos nuleidimo 1958 m.

1980 m. rugsėjo 26 diena Melbourne, Australijoje, mirė dailininkas ADOMAS VINGIS, mums, skautams, gerai pažįstamas savo sukurtu VI Taut. Stovyklos ženklu. Šią puikiai sukomponuotą emblemą ypač prisimena tie, kurie stovyklavo VI Taut. Stovykloje Australijoje ir kasdien žvelgdavo į ją, įkelta stovyklos vartų viršūnėje. Ilgai prisimins jį ir skautų Taut. Stovyklos rėmėjai-šimtininkai bei vadovybės nariai, apdovanoti medaliais, kuriuose buvo įkomponuotas tas pats grakščių linijų ir giliai išmąstytos skautų simbolikos ženklas.

Ilsėkis ramybėje, mielas, nuoširdus lietuviškosios skautijos Bičiuli!

* * *

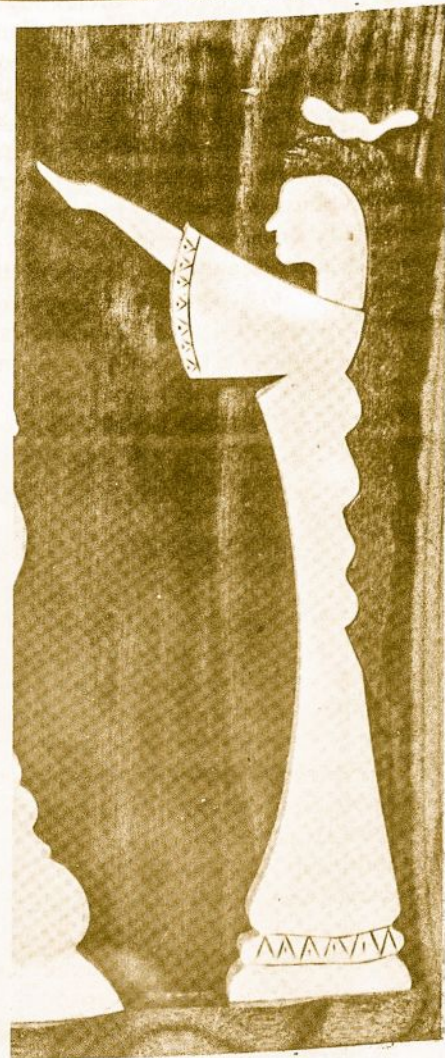
Gruodžio 3 d. Pompano Beach, Floridoje buvo palaidota beveik 104 m. sulaukusi (iki tos sukakties tetrūko tik 8 dieni) CELINA MOŠINSKIENĖ. Velionė, vietos gyventojų vadinama neeilinė moterimi, Floridoje išgyveno 8 metus. Apie ją ir jos garbei suruoštą iškilmingą ir pakilios nuotaikos šimtosios gyvenimo sukakties šventę jau buvo rašyta 1975 m. SKAUTŲ AIDO puslapiuose.

Gimė ji Šiauliuose 1876 m. gruodžio 9 veikloje Petkevičių šeimoje. Jau nuo jaunų dienų buvo susipratusi, veikli lietuvaitė; vėliau buvo istroijos mokytoja šv. Kotrynos gimnazijoje Petrapilyje. Lietuvoje ji buvo bene pirmoji pedagogė, savo rūpesčių suorganizavusi Kaune priešmokyklinio amžiaus vaikams darželį. Jos gyvenimo kelias, nusitiesęs nuo Lietuvos per Latviją, Rusiją, Austriją, Braziliją, Ameriką. Ji išpuošė savo gyvenimą veikla įvairiose visuomeninėse ir labdaros organizacijose. Buvo aktyvi ir skautų sąjungos rėmėjų eilėse.

Jos pasisakymas dėl galimai ilgesnio žmogaus gyvenimo paslapties yra šis: „Mažai valgyti, negerti, nerūkyti, domėtis viskuo, kas vyksta aplink ir pasaulyje, -- daryti gera kitiems”.

Priimkite mano nuoširdžią padėką ir sveikinimus 1981 metams. Dėkoju visiems, kurie prisidėjo prie atspausdinimo SKAUTŲ AIDE apie a.a. Romą Spalį. Linkiu, kad SKAUTŲ AIDAS ir skautų organizacija 1981 m. pasiektų visus savo užsibrėžtus tikslus!

Jūsų Angelė Giedraitienė

māsu DIDŽIOJI ŠEIMĀ

„SANTAKOS” STOVYKLA BRAZILIJOJE

„Palangos” mišrios vietininkijos nariai su vadove ps. Eugenija Bacevičienę stovyklauja po savaitę vasarą ir žiemą, neskaitant kelių savaitgalinių iškylų. 1981 m. vasaros stovykla su 60 stovyklautojų iš Sao Paulo vyko lietuvių stovyklavietėje „Lituanika”. Vietininkei talkino komendantas s.v. Flavijus Bacevičius ir vyr.sk. Rosana Jurčiukonytė, stovyklos kapelionu buvo v.s. kun. A. Saulaitis, SJ, atskridęs iš Čikagos.

Ypatingso stovyklos programos buvo šios: šeimų diena, kada sudarytos 10 šeimų, kurios vakare turėjo parodyti šeimyniško gyvenimo vaizdelius; iškyla į ūkį, kur buvo progos be indų pietus paruošti ir upelyje pasimaudyti (Lituanikoje tik dabar statomas baseinas); „Kronikos” vakaras su vaidinimėliais iš tikinčiųjų gyvenimo

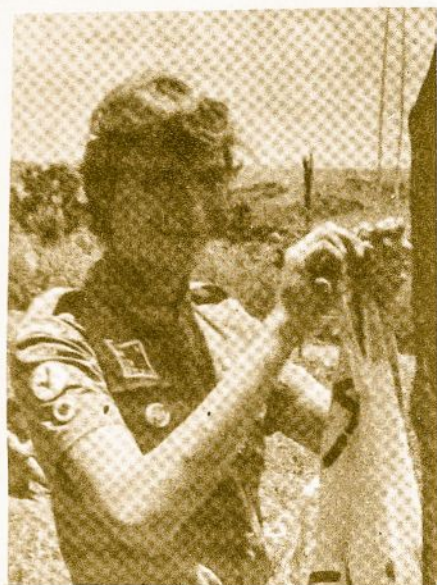
Lietuvoje; žaidimų popietė skiltimis su aštuoniais uždaviniais (Kimo žaidimas, pervesti skiltį per medį, atrasti lobį, išaiškinti Lietuvos žemėlapi, akiai skiltį per mišką vesti, užmerktom akim pastatyti palapinę ir kt.); tradiciniai havajietiški pietūs, kuriesm vyresnieji pastatė „ugniakalnį” ir maistui perkelti virvinių vėžimėlių; pamaldos mažais būreliais — po dvi ar tris skiltis.

Stovyklautojai kasdien bent po valandą dainavo, taip pat prie laužo. Visi atsimena juokingą talentų vakarą ir kaukių balių. Stovyklos uždarymui atvažiavo tėvai savo vaikų pasiimti. Stovykla vyko sausio 25-31 d.

Graži skautiška šventė buvo įžodžiai. Tą naktį vyr. skautės įžodį davė Rosana Jurčiukonytė, vyriausia keturių sesučių skaučių. Tai buvo pirmasis „Palangos” vyresniųjų skaučių įžodis nuo vieneto pradžios 1974 m. O skautų vyčių įžodį davė

Pirmąjį rytą po skautų vyčių įžodžio s.v. Albertas Lipas riša „Santakos” stovyklos vėliavą. Nuotraukos A. Saulaičio.

Flavijus Bacevičius, Markus Lipas ir Albertas Lipas. Dabar „Palanga” turi jau septynis skautus vyčius (pirmųjų įžodis 1977 m.).

Stovyklos vadovai Klaudijus Butkus, Flavijus Bacevičius, Rosana Jurčiukonytė ir vietininkė ps. E. Bacevičienė.

Du jaunesni broliukai užriša Gerojo darbelio mazgelį savo sesutėms, kątik davusioms prityrusiųjų skaučių įžodį: iš k. Andrius Pavilionis, Marcija Pavilonytė, Paulius ir Solange Banevičiai.

*Svečias v.s. kun. A. Saulaitis užriša
prit.sk. kaklaraištį Marcijai
Povilonytei.*

*Vyr.sk. R. Jurčiukonytė priima į
skaučių eiles savo jauniausių sesutę
Silvaną.*

PASITINKAME NAUJĄ SKAUTIŠKĄ PORĄ

Vyr.sk.t.n. DOVILĖS UŽUBALYTĖS ir ps.fil. PETRO ŠALČIŪNO vestuvės įvyko praėjusių metų gruodžio 6 d. Chicagoje. Čia jaunieji nuo vaikystės dienų skautavo, stovyklavo, lituanistinėse mokyklose mokėsi, tautinius šokius šoko, čia ir skautišką šeimą sukūrė.

Šias vestuves galima pavadinti šimtu procentu skautiškomis, nes ir jaunieji, ir juos sutuokęs kun. Ant. Saulaitis, SJ, abeji tėvai ir kuone visa jaunųjų palyda — skautai.

Sesė Dovilė studijoje verslo administraciją, o brolis Petras baigęs Wisconsin universitete gamtos mokslus, dirba vienos ligoninės laboratorijoje.

Jungtvių diena jaunuosius į naują gyvenimą palydėjo tėvelių, sesių, brolių ir svečių linkėjimai skautišku-lietuvišku keliu darniai abiems žygiuoti.

sj

*Dovilė (Užubalytė) ir Petras
Šalčiūnai*

JAV VIDURIO RAJ. STOVYKLOS "RAKAS" 25 BROLIJOS STOVYKLOS „VARPAS“ VADIJA

Viršininkas — v.s. Liudas Ramanauskas.

Viršininko pav. ir programų koordinadorius — s. Vytas Balzaras.

Pastovyklių vadovai:—

Skautų — s. Remigijus Belzinskas.

Prityrusių skautų — s.v. Linas Orentas.

Vilkiukų — I sav. s.v. v.sl. Adomas Dižbalis, II sav. s.v. Jonas Rimkūnas.

Skautų vyčių — I sav. ps. Justinas Kirvelaitis, II sav. s.v. v.sl. Aloyzas Mučinskas, Jūrų skautų — ps. Algis Paulius.

Adjutantas — s.v. v.sl. Robertas Vitas.

Komendantas — I sav. ps. Vidmantas Rapšys, II sav. ps. Algis Jasaitis... Pionerijos vadovas v.s. Antanas Paužuo-
lis.

Laužavedys — s.v. v. sl. Paulius Alekna.

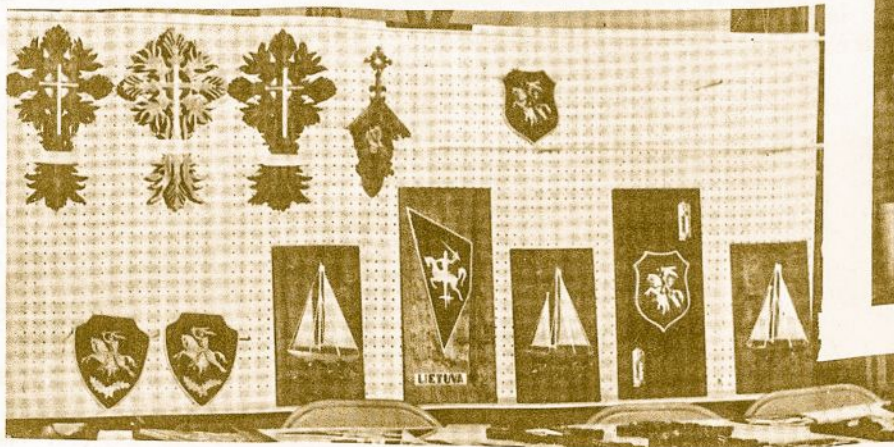
Sporto vadovas — s.v. v.sl. Tomas Valaitis.

Baigiamosios programos dalyviai

Atidarant Clevelando Skautijos Kaziuko mugę žodį taria Pilėnų Tunto tuntininkas ps. R. Belzinskas

Jūrų skautų darbai

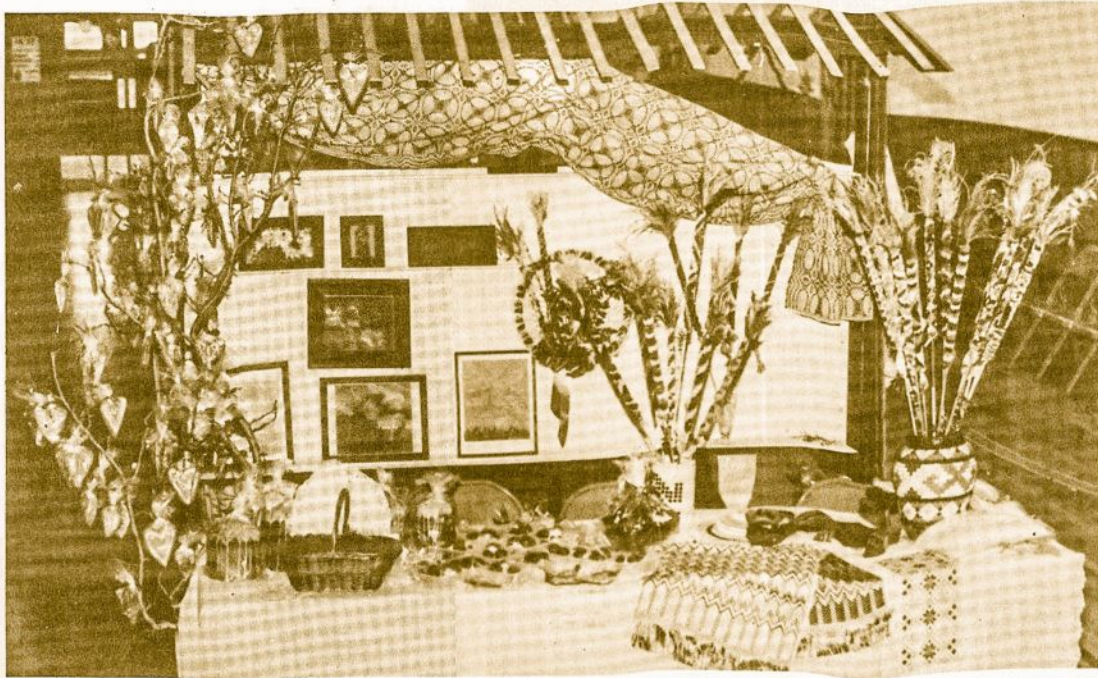

Clevelando skautų vadovai atidarant Kaziuko mugę

V. Bacevičiaus nuotraukos

Maršo garsams grojant žygiuoja sesės į Kaziuko mugės atidaryną. veda vyr. skautė D. Belzinskienė

*Clevelando
skautininkų
kampelis
Kaziuko mugėje*

*V. Bacevičiaus
nuotraukos*

*Clevelandiečiai
linksmiami
Kaziuko
mugės
metu*

*Clevelando jūros skautų Klaipėdos
vietininkijos vadovavimą perėmė
jaunas vadovas j.v.v. M. Juodišius
(sėdi antras iš dešinės) toliau v.j.s.
V. Petukauskas, j.s. D. Kižys buvęs
ilgametis to laivo vadovas*

*Clevelando jūros skautų Klaipėdos
vietininkijos vadovavimą perima
j.v.v. M. Juodišius iš j.s. D. Kižio.*

*Prityrusių skaučių kalėjimas
Rita Čekanauskaitė, Ingrida Vizgirdaitė, Rūta Reivydaite*

Akademikai ruošia "Western" kavinę

Ilona Bužėnaitė, Vytenis Vilkas, Marytė Stočkutė, Donatas Empakeris, Regina Vilkaitė, Tomas Stančikas, Daiva Sakalauskaitė

Vytas Dabšys ir Dana Prasauskaitė fotografuojasi

Marytės Stočkutės nuotraukos

AUSTRALIJOS RAJONAS

DIDYSIS MŪSŲ ĮVYKIS

Kiekviena skautų stovykla yra didelis įvykis, o rajoninę stovyklą galėtume pavadinti didžiuoju, nes tai reiškia visos Australijos lietuvių skautų sąskrydį. Šis sąskrydis dar tuo didelis, kad jame dalyvavo LSS Brolijos Vyriausias Skautininkas Vytautas Vidugiris, ASS Vadijos pirm. fil. Raimundas Strikas, Gintaro ir Ažuolo mokyklų instruktoriai Vanda Aleknienė ir R. Fabijonas, visi aukšti vadovai iš Amerikos atvykę. Tai neeilinė stovykla, kurioje tiek daug svečių vadovų stebi, moko, instruktuoja mūsų jaunimą. Tai reta proga susitikti vienoje stovykloje su taip reikšmingais vadovais. Reikia pasakyti, kad ir mūsų pačių vadovų toje stovykloje nemaža stovyklavo.

Stovyklai, kuri buvo pavadinta Didvyrių Žeme, vadovavo pats Australijos Rajono vadeiva v.s.fil. Balys Barkus, jo padėjėja s.fil. Pajauta Pullinen, kitos svarbesnės pareigos atiteko Baltijos tunto vyčiams: adjutantas — Ridas Daukus, užsiėmimų vadovas — Romas Miniotas; kai kuriuos užsiėmimus parengė ir pravedė Mindaugas Mauragis. Melbourne „Džiugo“ tuntą atstovavo 29 skautai su kapelionu kun. s. Pranu Daukniu priešakyje. Stovykloje buvo įrengtas gražiai skautiškai papuoštas altorėlis, ir kiekvienos dienos vėliavos pakėlimui kapeliono sukurta nauja skautiška malda. Adelaidės „Vilniaus“ tuntui teko prisijimti ūkio dalies rūpesčius ir darbus, kuriems vadovavo s.v. Donatas Dunda ir p. Šerelienė kaip vyr. virėja. Kai tuo tarpu tuntininkė v.s. E. Bulienė lankė Gintaro mokyklą, norėdama pagilinti savo skautiškas žinias.

Tenka pasidžiaugti dar vienu malonių faktų, tai Gintaro-Ažuolo mokyklų kursais, kurie vyko atskirai, poros kilometrų atstume nuo bendros stovyklos, nors jie ir buvo atskirti ir uždari lankytojams, tačiau darė didelės įtakos patiems stovyklautojams. Su kursų dalyviais stovyklautojai susitikdavo per bendrus laužus, kartais per vėliavų pakėlimus ar nuleidimus.

Paskutiniomis dienomis galima buvo aplankyti nustatytomis valandomis mokyklus ir pažiūrėti ar pasimokyti kaip atlikti įrengimai. Šitokie kursai pirmą kartą Australijos lietuvių skautų gyvenime. Deja, nedidelis skaičius juose dalyvavo, bet kas dalyvavo buvo pilnai patenkinti, ir iš to turės didelės naudos.

Stovyklai vieta parinkta graži,

v.s. A. Jakšto iliustracija

netoli Adelaidės miesto, kalnų atšlaitėse, žemės reljefas įdomus, gražiais medžiais apaugęs: akacijomis, beržais, eukaliptais, pušimis išmargintas. Aikštelėse nupiautas šienas kvepia, miela malonu žvalgytis, kvapas krūtine kilnoja, norisi būti ir džiaugtis gamtos turtingumu. Sena stovyklavietė Woodhouse yra Pietų Australijos skautų nuosavybė. Daug gerų pastatų ir skautiškas muziejus yra įkurtas, nors mūsų skautai jais nesinaudojo; stovyklavomė gamtos teikiamoje globoje, tikrai skautiška. Į stovyklą atvyko 115 asmenų: 73 berniukai ir 42 mergaitės. Vietovėmis taip pasiskirstė: Sydney „Aušra“ — 31, Melbourne — „Džiugas“ — 29, Adelaidė „Vilnius“ — 26, Canberra „Baltija“ — 11, Geelong „Šatrija“ — 8, Hobart — 5, Brisbane — 1, USA — 4. Mūsų sąlygose tai nemaža stovykla. Buvo įdomių užsiėmimų praveista ir gerų pionieriškų darbų padaryta, paminėtini Gedimino pilies bokštas, skraidanti lapė. Su gailėsčiu tenka prisiminti laužus: karštose vasaros dienose negalima buvo kurti ugnies, dideli pavojai gaisrams, specialūs australai instruktoriai darė pranešimus, instruktavo kaip elgtis gaisro atveju ir net turėjome pratybas atlikti praktikoje. Atlikome gerai, su pagyrimu, tada gaisrų sargai šiek tiek nusiramino. Taigi nebuvo galima kurti ugnelės, todėl ir mūsų laužai negalėjo būti tokie gyvi, kokie paprastai yra, kai ugnelė liepsnoja ir dūmai žvaigždes siekia.

Stovyklą uždarant, kaip paprastai, visų veidus pridengė griaudulys — reikės išsiskirstyti. Didysis paradas vėliavų aikštėje, stovyklos viršininko paskutiniai įsakymai, tarsi Kalėdų senelio dovanos, malonūs: vienus pakelia į vyresniškumo laipsnius, kitus medaliais apdovanoja, dar kitus pagyrimais, padėkomis atžymi, visus paglosto ir visiems padėkoja.

su visais atsisveikina iki kito susitikimo jau kitoje stovykloje. Su paskutiniais Himno garsais vėliavos nusileidžia nuo stiebų paskutinį kartą, tada griaudulys suspaudžia jautią širdį, ir akyse pasirodo tyra ašarėlė.

Kiekviena stovykla duoda nepaprastai daug jaunimui dvasinio tautinio išbudimo. Susitikimais su niekada nematytais jaunuoliais tvirtai ideologiniai socialiniame vienetė ir gražioji gamtos globoje subrendina jaunuolį, padaro labiau savarankišką, daugiau mąstantį ir išgyvenantį. Nėra abejonų, kad ir

šita stovykla savo uždavinį atliko gerai: per trumpą laiką jaunuoliai pakartojo savo lietuviškas žinias, kiti pramoko naujų žodžių, naujų dainų, o bendrai visi jautės esą lietuviais skautais, visi įnešė savo dalį į bendrą aruodą, visi jungėsi pagal savo sugebėjimą į bendrą rezistenciją prieš grėsiantį nutautėjimą.

Reikia tik džiaugtis, kad mes vis dar sugebame tokio masto jaunimo sąskrydžius sušaukti Dievo, tėvynės ir artimo meilės šūkiu.

A. Mauragis

I-ji AŽUOLO-GINTARO VADOVŲ MOKYKLŲ KURSAI AUSTRALIJOJE

v.s. B. Žalys

Ilgai lauktoji — I-ji Australijos LSS Ažuolo-Gintaro Vadovų-vių Mokyklų Kursų stovykla įvyko š.m. sausio 2-11 d.d., „Woodhouse“ australų skautų stovyklavietėje, Picadilly, Pietų Australijoje.

LSB Ažuolo Vadovų Mokyklos kursas pravedė šios mokyklos vedėjas, v.s. Romas Fabijonas, Seserijos Gintaro Vadovių Mokyklos kursas — šios mokyklos vedėja, v.s. Vanda Aleknienė. Jiems talkino instruktorius — komendantas, s.fil. Raimundas Strikas; visi 3 iš Chicagos.

Be jų, kaip instruktoriai, dirbo: Birutė Prašmutaitė, Rasa Statkuvienė (abi iš Melburno, Vic.), Linas Vaičiulevičius, Ignas Vaišiulevičius (abu iš Hobart, Tas.) ir Bronius Žalys, Sydney, N.S.W.).

Kaip kursų talkininkai, pašnekesius pravedė LSB VS, v.s. Vytautas Vidugiris, v.s.fil. kun. Pranas Dauknys ir australų kariuomenės kap. K-stas Pauliukevičius (išlikimas miško dykumų sąlygose).

Kursų ūkvedys — s.v. Vytautas Patupas.

Ažuolo Mokyklos grupę sudarė: kursantai — Kęstutis Jomantas, Petras Volodka (abu iš Geelong, Vic.), Sietynas Kubilius (Adelaide, S.A.), ir Viktoras Gaidžionis (Sydney, N.S.W.).

Gintaro Vadovių Mokyklos grupę sudarė: kursantės — Loreta Čižauskaitė, Laura Baltutytė (abi iš Melbourne, Vic.), Birutė Jomantaitė (Geelong, Vic.), Elena Bulienė, Regina Rupinskaitė (abi iš Adelaide, S.A.) ir Ginta Viliūnaitė (Sydney, N.S.W.).

Ažuolo Mokyklos kursantai sudarė Žalčių skiltį, gintarietės — Eglė skiltį. Skiltininkai ir kiti skilties pareigūnai keitėsi kas dieną.

Vadovų kursų stovykloje visą laiką vyko labai intensyvus darbas: veikla skilčių sistemoje, pašnekesiai, draugovės vadijos posėdžiai, pionierija, laužų pravedimas, iškylavimas, skautamokslis, maisto gaminimas ir kt., kas užėmė laiką nuo 7 val. ryto iki maždaug 11.30 val. vakaro. Pašnekesiams pasibaigus sekdamo vakaronės, kurių metu buvo mokomasi dainų.

Sausio 8-9 d.d. įvykdyta 20 km iškyla aplinkiniuose kalnuose.

Sausio 9 d. vakare kursantai suruošė tradicinę mokyklos puotą, į kurią atsilankė LSB VS, v.s. Vyt. Vidugiris, rajono bei rajoninės stovyklos vadijų nariai. Sausio 10 d. naktį įvyko kursų užbaigimo ceremonijos.

Tikrumoje, kursantų darbas dar tik įpusėtas. Grįžę jie turės atlikti nemažiau 6 mėn. vadovavimo stažą savo vienetuose, o po to — parašyti ir įteikti mokyklų vedėjams skirtus uždavinius raštu. Tik tada jiems bus išduoti mokyklų baigimo pažymėjimai ir atitinkami ženklai.

Leiskime apie vadovų kursus pasisakyti patiems kursantams:

* * *

Sausio 2 d. — pirmoji kursų diena. Tike težinome, kad atvykome į Ažuolo-Gintaro Vadovų-vių Mokyklų kursų stovyklą; lūkuriuojame, kas gi čia dabar bus? O saulė lyg tyčia nežmoniškai plieskia į mus visus 40 C.

Pakeliame mokyklų gaires, tuo pačiu oficialiai atidarydami stovyklą. Pora trumpų vadovų žodžių. Išduodami pilki kursantų šlipsai, kursų stovyklos ir kursantų ženklai. Visi turimi vyresniškumo (pasižymėjimo) pareigų ženklai paprašyta nusiimti,

Registracija. Po to, atlikdami užduotą uždavinį, susirandame mums skirtas stovyklavietes ir statomės palapines.

Atrodo jau viskas tvarkoj. Vėl griebiamės už šauktų, peilių ir šakučių... Bet vadovai vis dar nevalgo, lyg dantis būtų pametę. Kažkuris iš mūsų suabejojo — vėl kažką ne taip padarėme?

— Nesukalbėjom maldos! — prisimena sesė Ginta.

Taip palengva mokinomės paprasčiausių dalykų.

* * *

Antroji ir trečioji kursų dienos mus įsuka į patį kursų sukurį — patys verdame, patys tvarkomės, rikiuote į pašnekesius, rikiuote į užsiėmimus, darome užrašus, braižome schemas,

atsakome į klausimus ir patys klausiamo, ruošiame dirbtinus laužus (ugnį kurti stovyklavietėje griežtai uždrausta — taigi, pasitikėk Pietų Australijos gamta!), vakarojame ir dainuojame, dainuojame, dainuojame!..

Gal didžiausias dainininkas ir dainų mėgėjas buvo Kęstas, bet surado sesės ir jam dainą, nuo kurios jis sienomis lipo... .

* * *

Tie griežtieji mūsų vadovai — broliai Romas ir Raifundas, sesė Vanda — kurie pradžioje atrodė tokie atšiaurūs, po kelių dienų pasidarė mūsų geriausi draugai — drauge stovyklines „šiuokšles“ valgome, drauge dainuojame, drauge laužų programose pasirodome (nors ir dejavo brolis Bronius, kad jo visa reputacija šūnui ant uodegos nueisianti, vistiek į laužo asirodymą ėjo), o pametę savo „vizitines“ ir jie lygiai kentėjo jas išsipirkdami... . Nebebijom ir asmeninėm problemom su jais pasitarti, neskaitant problemų, susijusių su vadovo darbu.

* * *

Sausio 7 d. pavakare ažuoliečiai ir gintarietės, prisidedant instruktoriams, išvyko iškylon į apylinkės kalnus. Vienas kitas iš vyr. kartos, neišlaikęs kuprinės „spaudimo“ po kelių valandų grįžo atgal, bet jaunieji tęsė kelionę toliau. Numatyta nakvynei vieta pasiekta 9 val. vakare. Apie 3 val. ryto, pradėjus lyti, iškylautojai vėl pakilo į žygi, atsirasdami kursų stovykloje apie 9 val. ryto — linksmi ir žvalūs, nugalėję visas kliūtis. Iš iškylos parsinešta ir nemažai suvenyrų — pritrintų pūslių ant kulnų ir kojų pirštų.

* * *

Sausio 9 d., popiet, mes kursantai, suruošėm savo tradicinę kursų puotą, pasikviesdami visą būrį svečių. Čirškinom, svilinom, kepėm, tepėm kol pagaminom nusistatytus menu. O čia lietus prapliupo, kaip iš

kibiro. Teko didinti „restořano“ patalpas, kuriose, šiaip taip, kad ir apšlapę, sutilpome... Svečius pasveikinomarija iš „Pilėnų“ operos, o paskui — vaišinom, vaišinom, vaišinom. Svečiai irgi neliko skolingi — atvežė visą kuprinę obuolių sunkos. Įvyko tą dieną ir nesusipratimų, pav. vietoj „ant trečio“ skirtų ledų, tiekimo skyrius pristatė didžiulį ledo gabalą, bet negi dėl to liūdėsi? Mūsų apsukrieji virėjai rado išeitį — Petras prikepė „baronkų“. O puotos likučiais maitinomės visą sekančią dieną, ir tos dienos virėjai — sesė Elė ir brolis Viktoras — atrodo, kad nepersidirbo... .

Šios dienos vakare pravedėme ir rajoninės stovyklos laužą. Stebėję sakė, kad išėjo neblogai, nes „žinijom, ką darėm!“

* * *

Miego stovykloje pritrūkdavo, bet kavos — ne. Na tai ir pliurpdavom šį rudą skystį ryte, per dieną, vakare ir vėlią naktį, skatinami amerikiečių vadovų pavyzdžio; kurie, atrodo, be kavos negalėtų išgyventi nė valandos. Nors tenka pripažinti, kad be kavos greičiausiai būtume vaikščioję miegodami.

Iš australiokų pusės girdėta gandų, kad kavos prisigėrę mažiausiai už du ar tris metus.

* * *

Sausio 8 d. pastatėm tiltą per miniatiūrinį upeliuką. Viršvalandžius dirbo piemenų mazgai ir visokios kilpos. Pastatėm ir, patys nedrįsdami jo išmėginti, pasikvietėm mokyklų vedėjus. O šie, patikrinę mazgus, užlipo, perėjo ir dar visus kursantus ant jo sulaipino. Nepatikima — bet nelūžo!..

* * *

Atsirado „naktinio sporto mėgėjų“ iš Didvyrių Žemės stovyklos, kurie pradėjo mus lankyti naktimis, palikindami laiškelius, kad esąs ruošiamas „užpuolimas“.

Sausio 7 d. rytą dingo mūsų

gairės ir porą šlipsų... Mokyklų vedėjai nėsijaudina: savi paėmė — gražins!.. Taip ir buvo. Atgabeno jas vienas jūros budžių ir nustebo, kad mokyklų vedėjai jų nepriėmė: „Mokėjote paimti, mokėkite ir gražinti!”

Priešpiečiais keturi Didvyrių Žemės stovyklos broliai, išsipustę, pilnomis uniformomis, vadovaujami savo stovyklos komendanto, pakėlė vėliavas ir gražino šlipsus, pareikalavdami „išpirkimo“, bet kai pasirodė, kad šlipsai priklausė broliams, tai „išpirkimo“ kainos nukrito...

* * *

Sausio 11 d. Sekmadienis. 11.30 val. paskutinį kartą nuleidžiamė mokyklų gaires. Vadovai taria trumpus atsisveikinimo žodžius. Darosi sprangų gerklėje ir drėgsta akys.

Iš šešėlingų aikščių jau dingę palapinės ir stovykliniai įrengimai. Spontaniškai susimetame į mažą ratelį, ir dar kartą užtraukiame neoficialią stovyklos dainą: „Atsikėliau anksti rytelį, rytelx, O-o. o-o...”

Sudie, kursų stovykla! Sudie, vadovai! Sudie, broliai-sesės kursantai!.. Bet tai ne paskutinis kartas, dar mes susitiksime!

LSS AUSTRALIJOS RAJONE

* Geelong'o Šatrijos tunto 30-mečio proga lapkričio 1 d., į vyr. laipsnius pakelti šie Šatrijos tunto vadovai:

Į vyr. skautininko laipsnį — ilgametis šio tunto tuntininkas, s. Algirdas Karpavičius;

Į skautininko laipsnį — Šatrijos tunto tuntininkas, ps. Vytautas Mačiulis;

Į jūrų skautininko laipsnį Šatrijos tunto tuntininko pavaduotojas, Ažuolo Mokyklos Australijos skyriaus vedėjas, ps. Rimantas Šarkis;

Pažangumo žymeniu apdovanotas Šatrijos tunto sk. vytis Petras Volodka.

* LSS Australijos Rajono — Didvyrių Žemės vardo — Stovyklos metu, LSB Vyr. Skautininkas už parodytas pastangas atliekant savo pareigas apdovanojo:

Už Nuopelnus ordinu su rėmėjos kaspinu — nuoširdžią skautų bičiulę, talkininę, p. Jadvygą Šereliene;

Tėvynės Sūnaus žymeniu apdovanoti Didvyrių Žemės Stovyklos vadijos nariai-talkinininkai — s.v.sl. Ridas Daukus, s.v.v.sl. Romas Miniotas, ps. Mindaugas Mauragis;

Pažangumo žymeniu — Aušros tunto sk. vyčiai kandidatai — Raimundas Jurkšaitis, Petras Kapočius, Tomas Pullinen, ir Mikas Šepokas.

* Į Lietuvių Dienas Adelaidėje bei aplankyti liet. skautų iš J.A.V., metų gale, buvo atvykę keli aukšti LSS pareigūnai: šiuo metu jau išvykę iš Australijos:

LSB Vyr. Skautininkas, v.s. Vytautas 4Vidugiris atvyko gruodžio 22 d.; atsilankė Lietuvių Dienose, stovyklavo rajoninėje stovykloje, dėstė Ažuolo-Gintaro Vadovų Mokyklų kursantams, trumpai susipažino su Adelaidės, Melburno, Sydėjaus skautų veikla, sausio 14 d. susitiko su rajono vadija, Namoj Los

Angeles, grįžo sausio 17 d.

ASS Vadijos Primininkas, s.fil. Raimundas Strikas į Adelaidę atvyko sausio 28 d. Dalyvavo Lietuvių Dienose, Ažuolo-Gintaro Vadovų Mokyklų kursų stovykloje, kaip instruktorius — stovyklos komendantas, susitiko su Adelaidės, Melburno ir Sydėjaus akademikais skautais, bei Australijos rajono vadijos nariais. Namoj (Čikagon) grįžo sausio 23 d.

Ažuolo-Gintaro Vadovų-vių Mokyklų vedėjai, v.s. Romas Fabijonas ir v.s. Vanda Aleknienė, atvykę į Sydėjų gruodžio 22 d. čia praleido kūčias ir Kalėdų pirmą dieną. dalyvavo Lietuvių Dienose, pravedė A-GVM kursus, susipažino su Adelaidės skautų veikėjais, aplankė Melburno skautų-čių stovyklą. Sydnejuje susipažino su visa eile skautų vadovų bei bendruomenės narių. Namoj (Čikagon) išvyko sausio 23 d.

* Sausio 15-17 d.d. Melburno Džiugo tuntas suruošė savaitgalio stovyklą Gilwell Parke. Dalyvių — virš 70. Stovyklai vadovavo v.s. Danutė Čižauskienė.

B. Ž.

“LITUANICOS” TUNTE

“Mūs draugovė Gedimino, Viską mato, viską žino!”

Kažin, ar jaunieji skautai supranta, ką reiškia jų draugovės šūkis? Bet užtai jų skautiškieji vadovai tą labai supranta ir nuoširdžiai stengiasi “Gedimino” draugovės vilkiukus auklėti ir lavinti lietuviškoje skautybėje, tam aukodami kiekvieną sekmadienio rytą.

“Lituanicos” tunto “Gedimino” draugovei vadovauja s.v. kand. Adomas Dižbalis — pavyzdingos ir skautiškos šeimos tėvas. Jo pavaduotojas yra Jonas Rimkū-

nas, komendantas — oro skautas Kęstutis Brakauskas.

“Gedimino” draugovėje yra geltonas ir žalias būreliai. Visi vilkiukai jau išlaikė aukštesnį patyrimo laipsnį. Sueigose vilkiukai mokosi skautišką programą, stato modelius, daro įvairius rinkinius, ps. J. Tamulaičio padedami, net fotografuoti mokosi. Šiais metais du vilkiukai — Tomas Kirvaitis ir Ronald Nowak davė įždį Praėjusi rudeni, po lituanistinės mokyklos pamokų, spalio 18 d, draugininkas A. Didžbalis, pavaduotojas J. Rimkūnas, ps. J. Tamulaitis ir p. Sabaliauskas, surinko visus draugovės narius ir išvažiavo

visam savaitgaliui į Three Rivers, Mich. iškylauti. Dar šeštadienio vakare būreliai sūpėjo pasiruošti laužui, prie kurio patys dainavo, patys vaidino, o vadovai buvo žiūrovai. Po laužo vakare išplaukė laivų, su žiburiais švietė į ežero dugną ir stebėjo žuvis. Sekmadienį iš ryto, p. Sabaliausko priežiūroje, visi meškeriojo ir išigijo žuvautojų specialybes. Po pusryčių prie ežero draugininkas pravedė maldas ir tada išplaukė baidarėmis Portage upe. Visiems vadovams buvo nemažai darbo beplaukiant kiloti sukritusias į vandenį medžių šakas, o kur upėje gulėjo nulūžę medžiai — teko, baidares ištraukus, nešti jas aplinkui. Grįžę į vasarvietę, vilkiukai dar turėjo energijos važinėti su "go-carts". Sumigo tik susėdę į mašinas kelionei namo, o vadovams — dar porą valandų vairavimo... "Kad būtų šiaip vaikai, neimčiau tokios atsakomybės, kas minutę galėtum pamesti po vieną to-

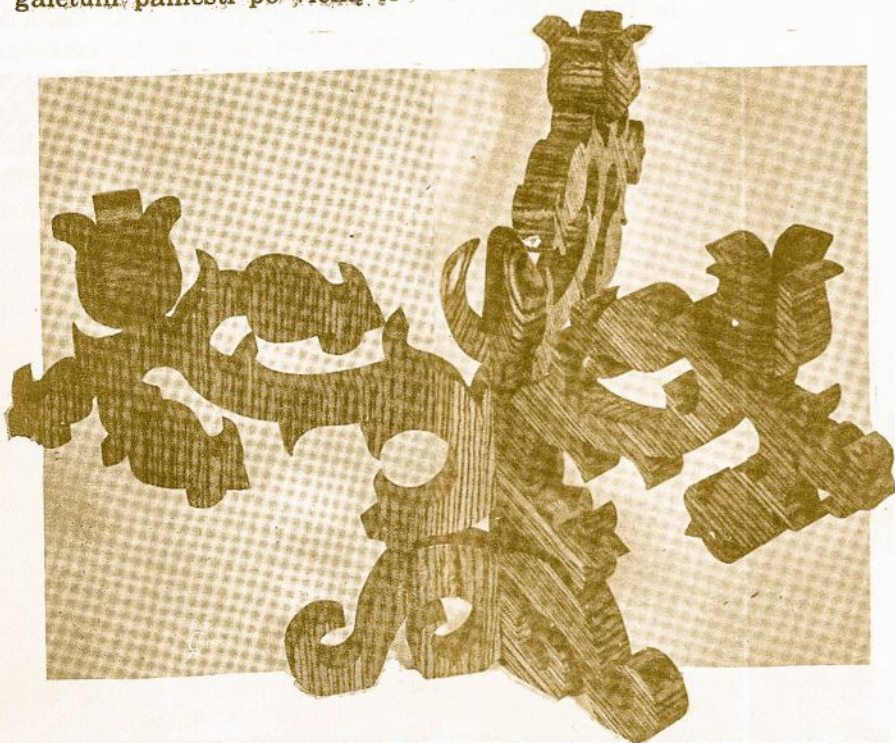
čioj iškyloj. Bet skautai yra kitokie. Turim vadovų ir padėjėjų ir mūsų vaikai yra drausmingi", — pasakė d-kas.

Žiemos metu "Gedimino" d-vė iškylavo Midway aerodrome. Jie buvo svečiai Crash and rescue fire house. Tai yra ypatingi gaisrininkai specialistai, kurie visą laiką yra pasiruošę pagalbai lėktuvų nelaimės atveju.. Ten vilkiukai pamatė jų įrengimus, tvarką, o keli galėjo išbandyti net jų drabužius.

Pavasariui draugovė ruošiasi aitvarų iškylai, o vasarą — stovyklon.

"Lituanicos" tunto jaunesnių skautų "Gedimino" draugovėn į Jaunimo centrą savo vaikučius atveža 17 lietuvių tėvų. Reikia anksčiau keltis, toli važiuoti, reikia ir keletą dolerių išleisti... Bet kuri televizijos programa sekmadienio rytą vaikams gali atstoti lietuvių skautų sueigas, iškylas, draugus, žaidimus?...

AN

Žvakidė iš Chicagos Kaziuko mugės. V. Tamulaičio nuotr.

ATKELTA IŠ 2 pusl.

AUKOS SKAUTŲ AIDUI

Clevelando Skautija — Cleveland, OH — 25.00 dol.

Mykolas Manomaitis — Boston, MA — 20.00 dol.

„Neires“ tuntas — Waterbury, CT — 15.00 dol.

Sigitas Miknaitis — Clarendon Hills, IL — 10.00 dol.

Vilija Nasvytis — Cleveland, OH — 5.00 dol.

J. Beniunas — Hartford, CT — 5.00 dol.

A. Jagutienė — Chicago, IL — 5.00 dol.

Leonas Gudis — Chicago, IL — 5.00 dol.

D. Titenytė — Chicago, IL — 5.00 dol.

Jadvyga Paukštienė — Chicago, IL — 5.00 dol.

A. Giedraitienė — Halifax, Anglija — 4.02 dol.

H. Molejienė — Chicago, IL — 2.00 dol.

A. Kasinskas — Chicago, IL — 2.00 dol.

L. Šarkaitė — Omaha, NE — 5.00 dol.

K. Jakštas — Union Pier, MI — 3.00 dol.

A. Katinienė — Richmond Hill, N.Y. — 2.00 dol.

P. Butkys — Monterey Park, CA — 2.00 dol.

SKAUTŲ AIDĄ Į UŽJURIUS ATNAUJINA

P. Milašius — Cleveland, OH — 5.00 dol. (T. I. Simanauskams — Argentina)

SKAUTŲ AIDĄ Į UŽJURIUS UŽSAKO

A. B. Uuodikiai — Seven Hills, OH — 5.00 dol. (Srta B. Ignatavičius — Venezuela).

SKAUTŲ VADOVŲ SUAŽIAVIMAS IR ŠV. KAZIMIERO SUEIGA ANGLIJOJE

Šiaurėje gyvenantys skautų ir skaučių vadovai organizavo šv. Kazimiero progai skautišką sueigą ir vadovų suvažiavimą kovo 7-8 d. Manchesterio lietuvių klubo patalpose.

Suvažiavo iš visų kampų: v.s. J. Alkis, s. J. Traškienė, V. Gasparienė, H. Gasparas, mokytoja Irena, ps. E. Šova, psl. G. Šova, v.s.sl. A. Šovaitė, ps. I. Gerdžiūnienė, s. A. Gerdžiūnas, ps. S. B. Vaitkevičius, s. A. Jakimavičius, s.v.psl. P. Pukštys, sk. K. Pukštytė, sk. L. Traškaitė, sk. K. Kupstytė ir v.s. J. Maslauskas, išnagrinėti visus LSS Europos rajoną liečiančius klausimus, veiklos uždavinius ir planus. Pirmininkavo v.s. J. Alkis, o sekretoriavo ps. E. Šova — Budėkime redaktorius.

Nustatėm, kad mūsų žemyne LSS Europos rajono 32-ji skautų tradicinė vasaros stovykla įvyks liepos 25 — rugpiūčio 1 d.d. Lietuvių Sodyboje.

Posėdyje paliesta ir „Budėkime“ reikalai, ypačiai, pabragus paštui, popieriui ir kitiems reikmenims, išleidimui, „Budėkime“ siunčiamas toliau visiems. Tačiau daugumai gavėjų pamiršus atsiskaityti ir neatsiliepius, tolimesnis siuntimas pramatytas sustabdyti. Nutarta, kad visi skautininkai-ės LSS rinkimų suvažiavime privalo dalyvauti iš pareigos ir į suvažiavimą bus registruotis. Posėdyje paliesta tolimesnės skautiškos veiklos gairės ir planai.

Po užkandžio visi rinkosi į šv. Kazimiero sueigą. Klubo salėje, visuomenės apsuptame ratelyje sužydi vėliavos: trispalvė ir vienetų. Išsirikiuoja skautai. Sueigos vadovė s. J. Traškienė atidaro sueigą, pasveikindama Kazimierus ir dalyvius. Raporte nuskamba, kad sueigoje dalyvauja 21 skautas-tė ir

svečiai. LSS Europos rajono Vadas v.s. J. Alkis mus pasveikina skautiškuoju šūkiu. Skautai atsako „Vis budžiu“.

Tęsiami Seserijos ir Brolijos įsakymai su atžymėjimais ir padėka: S.v.sl. M. Gerdžiūnas ir s.v.psl. P. Pukštys LSS skelbtuose jaunųjų vadovų metuose (1980) atžymėti „Vėliavos“ garbės žymeniu. S.v.psl. P. Pukščiui rajono vadas įsega žymenį (s.v.sl. M. Gerdžiūnas negalėjo dalyvauti sueigoje). LSB Europos rajono vadeiva v.s. J. Maslauskas apibūdino apdovanotųjų žymens prasmę ir LSB Anglijos v-jos vietininką s. A. Gerdžiūną pakvietė atžymėtojui įteikti žymenio rozetę. Ilgamečiui klubo pirmininkui ir vienetų skautų tėvų komiteto pirmininkui Vl. Kupščiui rajono vadas įteia padėkos lapą už visokeriopą paramą ir globą skautaujančiam jaunimui.

S. J. Traškienė pakvietė v.s. J. Alkį tarti žodį apie šv. Kazimierą. Taria žodį ir vienetų dvasios vadovas karauninkas V. Kamaitis ir klubo pirmininkas Vl. Kupstys.

T-siamas skautiškas lauželis su

montažu, dainomis, muzika ir humoristiniais dalykais. Laužo programą labai gražiai pajvarino ir daug lietuviškų dainų ir eilėraščių pasakė atvykę iš Nottinghamo ir Derby V. Gasparienė su dukra Rimute ir sūnum Algiu ir mokytojos Irenos paruošti dukra Renata ir sūnus Andrius, dalyvius nuveddami į Lietuvą... Puikus lietuviškai kalbantis jaunimėlis augantis šeimoje. Jūs mūsų ateitis. Laužą pravedė v.s. J. Alkis ir s. J. Traškienė.

Ps. E. Šovos dėka, žiūrovai ir stovyklautojai filmoje matė savo vaikų veidus kaip stovyklautojai meldėsi, dirbo, žaidė, sportavo, išskylavo, ėjo prie trispalvės įžodžiui ir prie vakarinių laužų dainavo. Visa ta pynė gyvu vaizdu įrodė tiems dalyviams ir tėvams kurie nedalyvavo kartu bendroj skautų stovykloj, kad stovykla yra lietuviška mokykla.

Sekmadienį klubo patalpose kanauninkas V. Kamaitis atnašavo mišias. Mišioms patarnavo ir skaitymus skaitė ps. S. Br. Vaitkevičius.

v.s. J. M.

Clevelando paukštytės mokosi rišti mazgus V. Bacevičiaus nuotr.

STIPENDIJŲ FONDAS

Dėka p.p. Koyelaičių-Kujalavičių įnašų į Kanados Lietuvių Fondo prie to Fondo pradėjo veikti stipendijų fondas. To fondo tikslas yra remti mokslo darbus ar studijas lituanistikoj ir bendrai mūsų jaunimo pastangas stiprinti savo kalbą ar gilintis kiek lituanistikoj. Gi lituanistika suprantama visa kas liečia lietuvių kultūrą, tautą ar valstybę.

Pagal to fondo taisykles, stipendijos mokama iki \$2500 siekiantiems daktarato iš lituanistikos, iki \$2000 siekiantiems magistro laipsnio iš lituanistikos, iki \$1500 lituanistiką studijuojantiems nors ir pašaliniu dalyku, iki \$1500 neturtingų tėvų ar kraštų studentams, studijuojantiems ir nelituanistinius dalykus, bet pasireiškusius lietuviškoje veikloje. Stipendijos gali būti skiriamos ir moksleiviams, lankantiems ar norintiems lankyti lietuviškas gimnazijas, studentams, parašusiems betkokią progą universitetui kokį rašto darbą iš lituanistikos. Taip pat iš šio fondo mokama už mokslą, studijuojantiems neaktyviais būdu Pedagoginiame Lituanistikos Institute, lankantiems PLJS-gos Ryšių Centro ruošiamus lituanistikos seminarus.

Mokslo laipsnio siekiantieji prie prašymo stipendijai gauti turi pridėti profesoriaus ar universiteto pažymėjimą, kokioj srity mokslo laipsnio siekia, o visi kiti pažymėjimą, kad yra priimti studijuoti ar mokytis. Studentai, pasirinkę nelituanistinius dalykus studijuoti, be to turi pridėti dar Lietuvių Bendruomenės apylinkės valdybos pažymėjimą apie finansines paramos reikalingumą ir apie lietuvišką veiklą. Studentai, parašusieji universitetui kokį rašto darbą iš lituanistikos, prie prašymo premijai gauti turi pridėti to rašto darbo nuorašą arba santrauką su nurodymu, kokia mokslinė literatūra naudojosi ir profesoriaus pažymėjimą, kad toks rašto darbas gautas.

Pastarųjų premijų tikslas paskaitinti studentus rašyti universitetams rašto darbus iš lituanistikos, tuo pagarsinant universitetuose Lietuvą liečiančią mokslinę literatūrą ir pačią Lietuvą.

Prašymus stipendijoms gauti duoti šiuo adresu: KL Fondo stipendijų komisijai, 1573 Bloor St. W., Toronto, Ont. Canada M6P 1A6.

L. Tamošauskas,
komisijos pirmininkas

SKAUTŲ KŪČIOS PHILADELPHIJOJE

Gruodžio 21 d. žmonės rinkosi Šv. Andriejaus parapijos salėje Philadelphijoje atšvęsti kūčias su Philadelphijos skautais. Vyresnės skautės Vida Bendžiūtė, Dana Surdėnaitė, ir kandidatė Jolanda Česonytė atidarė programą. Paskui sekė žvakių uždegimas ir Kun. Sakalausko malda prieš vakarienę. Vakarienės valgiai buvo tradiciniai Kūčių valgiai. Vakarienę ir kitus paruošimus skautų kūčioms organizavo p. Marytė Sušinskienė.

Po vakarienės s. Laima Bagdonavičienė pristatė garbės svečius. Dalyvavo p. Raugas iš South Jersey bendruomenės, p. Viesulienė, lituanistinės mokyklos vedėja, Vidmantas Rugšys, Philadelphijos studentų ateitininkų atstovas, Vytas Volertas, Jungtinių Valstybių Lietuvių Jaunimo Sąjungos pirmininkas, p. Manimiškis, Jungtinių

Valstybių Vyčių atstovas, G. Maciūnienė, Lietuvių Tautodailės Instituto Philadelphijos skyriaus pirmininkė, Šv. Andriejaus parapijos Klebonas Degutis ir Kun. Sakalauskas, Kun. Dr. Širvaitis, Kazimieriečių Seselių kapelionas, ir Kun. Ken Stewart. Kun. Dr. Širvaitis labai įdomiai papasakojo apie įvairius lietuviškus kūčių papročius.

Pačioje programoje dalyvavo apie trisdešimt skautų-čių. Programą įdomiai paruošė s. Danutė Pliuškonytė. Po programos visi svečiai prisidėjo balsiai prie skautų-čių giedoti Kalėdines giesmes, pianinu akompanuotas s. Birutės Šnipaitės.

S. Danutė Surdienienė tarė užbaigimo žodį ir pilna salė patenkintų žmonių išsiskirstė, linkėdami viens kitam „Linksmų Kalėdų“ ir parnešdami jaukią mūsų Kūšių nuotaiką namo.

Birutė Šnipaitė

ANTANO TAMOŠAIČIO KNYGOS PRISTATYMAS IR DAILĖS DARBŲ PARODA

Spalio 11 d. Lietuvių tautodailės institutas ir Lietuvių Namų Kultūros centras rengė dailininko Antano Tamošaičio meno parodą Philadelphijoje ir p. Tamošaičių knygos „Lithuanian National Costume“ pristatymą.

P. Genovaitė Maciūnienė supažindino publiką su Antano Tamošaičio gyvenimu. Prof. Petras Vaškys iš Philadelphia College of Art supažindino publiką su p. Tamošaičio menu.

P. Tamošaitis pats labai įdomiai pristatė filmą „Spirits of an Amber Past“ apie savo ir žmonos darbą Kanadoje. Filma paaiškino kaip liaudies pasakos, religija, ir menas rišasi su jų kūryba.

Knygą pristatė Profesorius Romas Viesulas iš Tyler School of Art, kalbėdamas apie p. Tamošaičio gyvenimą ir pasisekimą meno pasaulyje. Dar buvo paaiškinta apie Anastazijos Tamošaitienės darbą ir tautinius drabužius.

Philadelphijos skautės prisidėjo prie sėkmingos programos etnuziastiškai patarnaudamos svečiam žavintiems gausiais parodos vaisiais.

Birutė Šnipaitė

**IŠ HAMILTONO SKAUTŲ
PADANGĖS — 30 METŲ
SUKAKTIS**

30

30-ties metų sukaktuvės. Vyriausia skautininkė v.s. J. Kerelienė papuošia „Širvintos“ tunto vėliavą tautine juosta. Vėliavą laiko sueigos komendantas ps. V. Kvedaras.

1980 m. lapkričio 16 d. „Širvintos“ ir „Nemuno“ tantai atšventė 30-ties metų sukaktį. Iškilnėse dalyvavo Vyriausia Skautininkė v.s. I. Kerelienė, Kanados Rajono Vadeivė s. L. Gvildienė, Kanados Rajono Vadas v.s. V. Skrinskas K. R. Vadeiva v.s. L. Kalinauskas ir Toronto skautai ir skautės su vadovais. Iškilnės buvo pradėtos šv. Mišiomis už mirusius skautus ir rėmėjus Vilniaus Aušros Vartų šventovėje. Šv. Mišias atnašavo dvasios vadas, prel. dr. J. Tadaraukas, o jų metu giedojo jauna solistė A. Pakalniškytė ir akomponavo D. Deksnytė-Powell — abi buvusios „Širvintos“ t-to skautės.

Po tų skautės, ai, svečiai ir gausus būrys tėvų ir bičiulių rinkomės į Jaunimo Centrą tolimesnei šventės programai. Ji prasidėjo iškilminga sueiga, kurios metu sveikino LSS Vyriausia skautininkė, KR Vadas, Vadeiva. Trumpą 30-ties metų veiklos apžvalgą, paruoštą ps. P. Breichmano, paskaitė vyr. skautė v.sl. A. Krivinskaitė.

Vėliau tas pats skautavimo laikotarpis buvo programoje atvaizduotas kiekvienam dešimtmečiui būdingomis skaidrėmis,

pasirodymais, dainomis įjungiant visus — skautus ir svečius. Prie programos paruošimo ir pravedimo, be tiesioginių vadovių, prisidėjo, visuomet pasiruošusios padėti, vyr. skautės L. Stungevičienė, M. Kalvaitienė ir D. Kudabaitė-Cochman.

1950 m. skaidrėse teko matyti skautės ir vyčius, tik atvykusius į šį kontinentą, išskylaujant ir stovyklaujant dar primityviose sąlygose, taip kaip buvo įprasta Lietuvoje, kada buvo skautaujama gamtoje tikra to žodžio prasme. Dainose ir žodžiu perduodamose mintyse jautėsi tėvynės ilgesys...

Š—rvintos tuntą suorganizavo s. A. Vilimienė 1952 m. (nors vyr. skautės ir vyčiai jau daug anksčiau veikti pradėjo) ir tuntininke išbuvo iki 1959 m., net 7 metus. S. R. Bagdonienė tuntui vadovavo 1959-1963 m. Tame laikotarpyje buvo įsigyta ir pašventinta tunto vėliava ir pradėta, nors dar kukliose sąlygose, — Kaziuko Mūgė. 1963-1968 m. tuntininkės pareigas ėjo v.s. D. Gutauskienė.

1960 metai. Skaučių eiles sudaro jau Kanadoje gimęs ir augęs jaunimas. Pamažu kinta skautavimo pobūdis, ką pastebime rodomose skaidrėse, dainose, pasirodymuose. Pradedant nuo išorinės skaučių išvaizdos — uniformų, keitėsi sueigų pobūdis (daugiau dėmesio kreipiama į lituanistinę programos dalį), stovyklaujama su anksčiau negirdėtais patogumais. Nežiūrint visų pasikeitimų skautiškas judė-

1950 m. Sesės stovyklauja. Jų tarpe randasi buvusios ir dabartinės vadovės s. L. Verbickaitė, s. J. Jokūbynienė, s. A. Petrantonio ir ps. A. Stanaitienė.

1973 m. stovyklaujame

1975 m. „Šatrijos Raganių“ vyr. skaučių draugovė — „Širvintos“ tunto atrama

Iškilmingos tunto sueigos metu jaun. skautės pasipuošia raudonu kaklaraiščiu. Tėvynės mazgelį užriša

tuntininkė ps. A. Dragūnevičiūtė-Markov.

jimas plito ir turbūt dešimtmečio antroje pusėje pasiekė kulminacinį tašką tiek skaučių skaičiumi tiek veiklumu. Iš nemažo skaičiaus sesių atsirado ir gabių vadovių taip, kad vasaros stovyklų metu, geroką vadovių dalį Romuvos stovykloje sudarydavo mūsų „Širvintos“ tunto sesės, 1968 m. Tautinėje stovykloje dalyvavo nemažas skaičius širvintiečių, kur su p. Kudabienės pagalba buvo pasiruošta stipriems pasirodymams. Dalį Kanados Rajono paruošiamųjų darbų atliko „Širvintos“ vyr. skautės. Tunto gairė net laimėjo I-mą premiją. Tame dešimtmetyje buvo praplėsta Kaziuko Mugė, įvedant konkursus ir premijas, pradėtos skautiškos Kučios. Šv. Jurgio proga buvo kviečiami apylinkių skautiški vienetai bendrai sueigai ir linksmavakariui. Vyko vyr. skaučių ir vyčių, vadovių, -ų suvažiavimai. Nebuvo sunku išvystyti plačią veiklą, nes buvo daug jaunimo ir dauguma lietuvių kalbą naudojo dar palygint gana gerai. Tuntui vadovavo: 1968-1969 ps. D. Kairienė, 1969-1971 — s. Volungytė-Baltakienė.

Atėjus 1970 m. pamažu skaučių skaičius pradėjo dėl natūralių priežasčių (išvykimai į universitetus, darbovietes ir pan.) mažėti. Visgi buvo pajėgta 1974 m. surengti

Kaziuko Mugė - prie rankdarbių stalo prityr. skautės L. Liškauskaitė, E. Rukšėnaitė, K. Aušrotaitė.

1969 m. — Kūčios. Iš kairės: Bikinaitė, J. Paškevičiūtė, A. Volungytė-Baltakienė, J. Panavaitė.

„Birutės” skaučių d-vė

LSSeserijos suvažiavimą, kuris visais atžvilgiais pavyko, 1975 m. 25-ųjų metų sukakties minėjimą. Nors vienetai sumažėjo ir skilčių sistemos dėl vadovių trūkumo teko atsisakyti, vistiktai sueigos vyko, sesės ruošėsi patyrimo laipsniams, įžodžiams, iškylavo, stoýklavo. Tik gal Skautų Aide ir šiaip spaudoje rečiau pasirodydavo veiklos aprašymai, nuotraukos. Nuo 1976 m. tuntu vadovavo jaunos tuntininkės, kurioms trūko patyrimo administraciniame tunto darbe ir todėl sesių tėvai ir LSS mažiau apie „Širvintos” veiklą girdėjo. Tuntininkėmis buvo: 1971-1972 — ps. A. Dragūnevičiūtė-Markov, 1972-1974 — s. I. Zubienė, 1974-1976 — s. A. Baltakienė, 1976-1977 — ps. Bagdonaitė-Chiarelli, 1977-1979 — ps. B. Aušrotaitė.

1980 m. tunto vadovavimą perėmė v.s. D. Gutauskienė ir

pavadojuoja s. A. Petrantonio.

Ką mums atneš 1980 metai? Programą baigiant klaustuku nešini išėjo į sceną vilkiukas ir paukštytė. O ją vieną teturime ir kol kas prieauglio nėra. Tačiau Vyriausia Skautininkė teisingai pareiškė, papuošdama tunto vėliavą puikia tautine juosta, „ne kiekybė svarbi skautavime, bet

kokybė”. Tos kokybės siekti ir pasiryžome kiek sąlygos leis. Gerų norų išdava — puikiai, šiltoje šeimyniškoje nuotaikoje praėjusios bendros sesių ir brolių su tėvais Kūčios. Joms ruošėsi visos: jaunosios prisidėjo sausainių kepimu, vyresnės prie kitų valgių gaminimo, stalo žvakutėmis papuošimo. Broliai parūpino eglutę, kurią visi bendromis jėgomis šiaudinukais papuošė. Kūčiose dalyvavęs svečias, kun. dr. Prunskis iš Chicago Kūčių pradžioje, susikaupimo metu pravesta trumpa programėle buvo sužavėtas ir pasidžiaugė, kad tokios gražios, pritaikytos mintys buvo eilėraščių forma sesių patiektos nuotaikingoje žvakučių šviesoje.

Po Kūčių vakarienės visi dalyvavo apie eglutę vykusioje linksmoje dalyje su Kalėdų seniu (sk. vyčiu A. Aušrotu) bendrai giedant lietuviškas kalėdines giesmes, vėliau dainas. Vakarine malda užbaigėme skautiškasias Kūčias. Visi pakilusia nuotaika išsiskirstė. Iki pasimatymo 1981 metais!

v.s. D. Gutauskienė

„Mirgos” prityrusių skaučių d-vė su vadovėmis vyr.sk. L. Zubaite ir J. Jokūbinaite.

Bostono vilkiukų vadovai vandens iškyloje. Iš k. Andrius Dilba, Tomas Zikas, Tadas Petronis ir Jonas Bričkus.

VADOVŲ IŠKYLA

Bostono jaunesniųjų skautų „Erelių“ ir „Krokodilų“ būrelių vadai šį rudenį dalyvavo Sudbury upės apžiūrėjimo ekspedicijoje, Concord, Mass. Buvome išsinuomavę du 19 pėdų ilgio laivus. Berniukai irklavo, o tėvai sėdėjo patogiai įsitaisę viduryje laivelio, šildėsi saulėje ir nieko nedarė. Kelias mylias prieš srovę sunkiai pairklavę, sustojme užkandžiams. Valgėme atsiveštus labai didelius sumuštinčius, net abiem rankom laikydami. Krante buvo tiek daug uodų kad negalėjai atsikąsti maisto kartu nesuvalgydamas jų du ar tris . . .

Šitoje Massachusetts dalyje gamta neišpasakytai graži: seni palinkę medžiai, vešlios pievos, o ant kalnelių milžiniški senoviški ūkių pastatai dar puikiai užsilikę nuo Amerikos revoliucijos laikų. Daug matėme ir visokiausių paukščių bei žvėrelių. Upę vis žiojo šonuose pasvirusių, jau žavingai pageltusių, medžių lapai.

Kai nusibodo irkluoti, tai išsitraukėme meškeres ir užmovę storiaušius sliokus suleidome kabliukus į paplatėjusias upės vandenius. Ten buvo labai daug karošų ir ešerių. Tik įmeti, tuoj plūdė paskęsta ir jau turi! Mes tikrai daug tą dieną žuvų prigaudėme. Buvo labai smagu ir įdomu. Be to, mes išmokom kaip teisingai irkluoti, žuvis ir medžius atpažinti, kartu dirbti, ir tinkamai nuo milijono uodų atsiginti. Susipažinę su Concord upe, kitą pavasarį vesime į laivelio kelionę visą Bostono vilkiukų „Vyties“ draugovę. Tai bus mamytėm žuvis kai suleisim 18 meškerių!

„Krokodilas“ Tomas Zikas

ATLANTO R-nas WATERBURY, CT NERIES TUNTAS

1980 lapkričio 29 d. vyr. skautėš suruošė skaidrių popietę šv. Juozapo mokykloje. Pakvietė ponus Kenterius iš Danburio, Ct., kurie rodė ir aiškino spalvotas skaidres. Gražūs gamtos vaizdai vėl priminė mūsų brangią Lietuvą. Nedaug Lietuvoje leidžiama važinėti ir fotografuoti, bet ponai Kenterienė mums parodė Nemuną, užlietas marias ties Kaunu, bendrą Kauno vaizdą, Dinoizo Poškos Baublį, Anykščiuose Puntuke iškaltus Darių ir Girėną, Palangos miestelį ir pajūrį, Gintaro muziejų, darbščių lietuvačių gėlių darželius, bičių ūkį, Vilniaus gražias bažnyčias Aušros Vartus.

Dr. Kenteris parodė daug įdomių skaidžių iš Turkijos. Matėme architektūros, puošnias šventoves, turtingus rūmus išpuoštus brangenybėmis, vieną kitą moterį apsirengusią tautiniais rūbais. Jos save neleidžia fotografuoti, nes jų tikėjimas sako, kad jos nepateks į dangų. Matėme ir truputį kaimo gyvenimą. Matėme atkasta Efesis miestą, kuris buvo garsus ir turtingas senovėje.

Po skaidrių tuntininkė ps. J. Stakauskienė padėjo ponams

Kenteriams ir padovanojo pačios slėgtą sūrį perrištą žaliu kapu.

Vyr. skautės M. Strangytė ir D. Stakauskaitė vaišino visus kavute ir pyragais.

Pirmoji mūsų sueiga įvyko lapkričio 2 d. Buvo sukviestos skautės ir židinetės drauge. Sueigoje surinktas nario mokestis, pratęstas Sk. Aido prenumeratos, aptarta visų metų darbo planas, paskirstytos aukos, pagerbtos mirusios sesės. Prie gėlių puokštės degė žvakutės už a.a. seses: S. Stanislavą Venclauskienę, v.s. Oną Saulaitienę, ps. Marytę Žukienę, vyr.sk. Romutę Paliulytę, vyr. sk. Birutę Balsienę, v.s. Matonį ir daug mūsų geradarių, kurie jau ilsisi kapuose.

Po sueigos visos važiovome į kapus. Žmonės jau ten rinkosi. Kun. Jonas Ruokis pravedė maldas. Ant kapų mirgėjo žvakelės, o danguje vis daugiau matėsi žvaigždelių. Buvo šaltas vakaras, bet širdyje ir sieloje jautėme gilią ramybę.

Švenčių proga lankome Egeonius. Pradėjome nuo v.s. A. Saulaičio. Negalėdamos nueiti pasiuntėme laiškėlį paštu.

Sesė Juzė

SKAUTU AIDAS6346 S. Washtenaw Ave.
Chicago, Ill. 60629S STATKUS
2245 BURR OAK A
NORTH RIVERSIDE
60546**PRITYRĘ SKAUTAI APIE
CHICAGĄ — PASAULIO
LIETUVIŲ SOSTINĘ**

Chicaga yra Illinois valstijoje. Gali būti, kad ji yra šiaurinėj jos dalyje, o galbūt pietinėje. Aš gerai nežinau. Vieną žinau, kad šiuo metu Chicaga yra Illinois valstijoje.

* * *

Didžiausias Chicagos priemiestis yra Illinois.

* * *

Chicagos gyventojų daugiausiai tirštėja jos pakraščiuose.

* * *

Ivyko taip, kad į šią vietą, kur dabar Chicaga randasi, atvyko grupė piligrimų. Greit jų atvyko daugiau, ir ši vieta padidėjo. Ir jis vis didėjo ir didėjo. Pagaliau pasiekė tokį dydį, koks jis yra šiandien.

* * *

Patys pirmieji Chicagos gyven-tojai pamatė daug įdomių dalykų šiame mieste, bet įdomiausia jiems buvo pamatyti tokius aukštus dangoražius.

* * *

Chicagoje yra geras klimatas, bet ji turi blogą orą. Jis yra įvairus ir moderniškas.

* * *

Chicagoje yra daug importo. Geriausias jos importas yra turistai.

* * *

Dearborn tvirtovė Chicagoje buvo įsteigta 1803 m., tik aš neprisimenu, ar tai buvo prieš Kristų ar po Kristaus.

* * *

Mokslininkai išrado būdą kaip pakeisti Chicagos upės srovę į elektros srovę.

* * *

Chicagos pramonė veikia visą laiką — 24 val. į parą, 12 dienų į savaitę.

* * *

Kitur sakoma, kad vanduo yra gamtos turtas; mes vadenį čia vadiname lietumi.

Aš žinau viską apie Chicagos merę, išskyrus jos vardą ir pavardę.

* * *

Chicagoje galima gyventi arba tik pro ją prakeliauti, žiūrint kas jūs esat — žmogus ar Chicagos upė.

* * *

Michigano ežeras išsaugojo gyvybes tų žmonių, kurie nebandė jame plaukti.

* * *

Aš nenoriu jūsų išgąsdinti, bet pats išsigąstu, kai pagalvoju, kiek daug žmonių gyvena čia, prie pat Michigano ežero.

* * *

Aš turiu daug klausimų apie Chicagą, bet didžiausias mano rūpestis yra tas, kad ji sukelia daugiau klausimų negu aš žinau atsakymų.

* * *

Chicagos istorija yra labai įdomi, jei jūs turit noro ją įdomautis.

Surinko Dūdūtis

Skautukas: Gal jums reikia pagalbos?

Žmogus: — Aš pamečiau savo kramtomą gumą!

Skautukas: — Aš maniau, kad ko svarbesnio ieškote!

Žmogus: — Su guma įkrito ir mano dantys!